

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

תקוח

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

הצדקה והדלות והא רחמים וקצתם גם כהונה אונס
 אהרן וזה הוא כלומר וכלד התקרבותו שנתקרב לך זה
 לו עטה יתירה עד שאמר ואכחשו וזה שהוא גדול ממה
 שכתוב בצדקהם שאמר ואכחי עפר ואפר ואידך ח"כ
 ודמיון אהם עלמיהם לאהרן ח"כ רב לכם כלומר הקדשה
 שנתן השיי לכם ודמיון אהם בעלמיהם שהוא לכם
 ובצדקתם שנתנו וזה לכם בצדקה וקדשה ולא כן הוא
 הנדון אלא אדרבה כלומר שהשיי וקרב אה האדם אליו
 יתחייב לו וזה עטה יתירה כי כל וי שקרוב לתולך וזה
 נכיר פחיתותו ופיעוש ערבו וחלי ללד זה אומר הצדקה
 דרך קבלתה על עלמו צאונו הכה לא האלתה לדבר אל
 אדוני ואני וכתי לנעלה כזה ועדיין אין צי ודרגת
 עטה כי כמדונה לי שעדיין יש צי איה עומט עכ"פ
 כעפר ואפר ותנה על עלמו ואמר זה דרך הנהא כי הכיר
 בעלמו שעדיין לא בא למדרגת ואכחשו וזה יש לאדם
 להיות בעל גויה פי בעל על הגויה ואידך עליו ע"ד
 בעל כפס ויושול בגויה ויחזק זה לפעמים צעה התלמדך
 להחזיק לצי בדרכי די מאוננו ויבנה לצי בדרכי די ולזה
 לדרך והירות ואכנה יתירה וזה גיאות לבס והדבק
 צנודותיו יתברך ויתקדם כלל :

בפרשה

זו צנודתם וככף הארץ וזירות שונעם
 לצי ללדיק וכי עכיל כי אוחיות וכלפך
 רונת לחונטה גדולות כונש כחצי הארץ בדרך שונטה
 חננות של הערצה ע"פ והנה כזה יתקן אוחיות וככף
 חבל אהם הלדיק לזה וכלפים אכחשו בכל עת לחסונות
 די צביחה נסיה וכלכו צ"ל לז"א וככף הארץ כזה וזירות
 שונעט אונס לצי ללדיק פי שלצנודות ורוביות ורעות
 כפטיט ללדיק ועד"ז אפ"ל אוננו הלדיק אבר ואין איש
 שם על לב וגו' וצביחה נסיה לדיק צ"ל לדיקים יעללו
 ורננו ויסננה לדיק ח"ל הנודרש די אלמנר אוננו פי
 אוחיות ככלנו כולם לטון גדולה הן כ"ף כ"ף שגאל צה
 אברהם ונאר פשדים שגאנר לך לך ואלדך וגו' ויש
 ויש שגאל צה ילחק ופלטחים שגאנר לך ונעונט כי
 עלנות נונט ונאר ר"ן ר"ן שגאל צה יעקב שגאנר
 הילכו נא פ"א פ"א צה גאלו ישראל ונולדים שגאנר
 פקד פקדה לי פי צה עתיד ליגאל אה ישראל שגאנר
 איש לנחט שנו ונחחשו ינעה עכיל וזו ירננו לדיקים
 צדיקים ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי

אמר

ז"ל צוהיק סוף פרשה ז' ועולם לא
 וזה שכינה וישראל אפילו בצעה של חול
 וגו' ונפרטים צ"ל אוננו ז"ל הסולך צנודת ואינו
 יודע ונתי שצנה מונה עטה יננים ונקדש שביעי וכי ותרצ
 הלדיק וכי ר' ישעיהו דיכאויטור ז"ל ציאר כי בצעה
 אוננו היום ויס שצנה וצחול אוננו היום ונס אהרן
 בצעה יוס צי בצעה יוס צי בצעה וכן כולם עם
 צי"ח וספנה חכו כי בכל יום יום הארה של שצנה

וזהו בצעה של חול שאוננום בצעה עכיל
 וזהו בצעה של חול שאוננום בצעה עכיל
 וזהו בצעה של חול שאוננום בצעה עכיל

חובת

ויאמר

להם שונעו לא שוננום הונן הסלע
 כליא לכם ויש וגו' הקטה הרמזין ז"ל
 הרמזים ז"ל שהרמזים ז"ל ופרש שהחטא של וסוף
 הים על אוננו שונעו לא שוננום והרמזין ז"ל ויש
 צה כי הכחוש אוננו ונריחם אה פי שעברו על צה
 ואמר לא האונתם צי אלנח שאין העומט בצביל
 ואם הענישו על הפעם יתיר הוה רחוי להענישו כעסק
 על פקודי החיל צחנס וגם הכחוש לא אוננו שבעס
 אוננו שונעו לא שוננום תוכחה כדרך שאמר ונודע
 הייחס עם די ועוד אהרן לא כעס וכי ונסיק שהקד
 הים צמה שאוננו כליא לכם ויש ורחוי הים שיהיה
 וליא די לכם ויש כדרך שאוננו צחנה די לכם צערצ
 לאכול וכי עכיל ולא הצויתו כי לא על הרמזים ז"ל
 חלוטותי כי אהם על הנודרש דאיתא צביא קדר ויהי פתח
 ל"ט צה"ל כחיז יתקיר שפה לנאוננים ועעם זקנים ז'
 ויהי הם כלאוננים וזקנים ילחק ויעקב אהרן ונעטה ז'
 צונטה כחיז צבל ציתי נאוננו הוא וכן אהרן תורה א'
 היתה צפיה ונפני שאוננו שונעו לא שוננום כי
 בצפיותיהם לכן לא ציחי אה הקהל הזה הוי נסיר צ'
 לנאוננים ועעם זקנים יקח זה ילחק ויעקב ז'
 ונצב אה עשו שהיה הקציה שוכה אוחו ואמר לו ועם
 לי ונעמתי ונקס לברפי ולגלי לי אה הקן וזה עטה הקן
 שעציר עעמו הינוט ולא ידע אלא החזיל חרד שגאל
 ויחד ילחק וגו' כיון שלא נולח ויה לונר אוננו גם נ'
 יהיה : ואף יעקב בקס לבלות אה הקן לבניו שגאל
 האקפו ואידעה לכם אה אשר יקרא אהכס אחר
 הימים והעלים הקציה ונונט והחזיל לונר רחובן צ'
 אהה וגו' הוי ועעם זקנים יקח עכיל הוי מצוהר ל'
 שצצביל שאוננו שונעו לא שוננום כעכשו וזה כהרמז
 ז"ל וליע **בירקו** פרשה ז' ויבכו אה אהרן כל
 ישראל ולמטה לא צבו אלא אכנים עפני שונטה ז'
 נוזיא חדין לאונותו ואהרן לא אוננו עימיו לאיש ס'
 ופי עכיל ויכולים לפרש העעם שחפס נעטה ה'
 עיקר ואהרן השלום ע"ד הפשט כי אוננו ז"ל ה'
 צילקוט השלים חסד ואונת כפגשו חסד זה אהרן שגאל
 ולגוי אוננו הונך ואוריד לאיש חסידך ואונת זה
 שגאנר בכל ציחי נאוננו הוא לך ושלום כסקו ז'
 זה עטה שגאנר לדיקות די עטה ושלום זה אהרן שגאל
 צשלום וצויתור הלך אחי וכי התי דאהרן הים ז'
 שלום ונעטה ודה אונת ואיתא צנודרש על פסוק נעט
 אדם חסד ואונת כפגשו לך ושלום כסקו חסד א'
 יצח

על חציו והוא לריך לאחור דבר הוא כענה חלה ולמדו זה ונאצרהם שהתפלל על אציוולך ונענה הוא חלה והי פקד לה שרה כאורם ז"ל וזוה כיחא גס ויה שנקטו בלשונם אלהי אצרהם בעצרו ולא אמרו אלהי אצרהם ילחק ויעקב בעצרו כי זה נלמד נאצרהם לפיכך נקטו בלשונם אלהי אצרהם בעצרו כך מראה לי :

בלק

כי לא נחש ציעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל ויה פעל אל וגו' מדע הנוסל בקוחר אחד שהיה צווחקים וקנה סחורה הרבה ושונע שיש שם רופא אחד ונוחה וכל העולם נשכחיון לפתחו וחיפוחו ברחל אורי הסוחר דדעתו לנה לי להשכים לפתחו הלא חזי צ"ה צדיח חזי בכל גופי ואיצרים שלי טוב כתייטב דדעתו ואורי אעפ"כ חילך אללו לראוהו וכאשר זה אללו יטב ורחוק וסחקי שאלו הרופא נעמי ונה אחת סוחר וסטיב כי צ"ה צדיח חזי בכל גופי ואין חזי לריך לקום הרופא אור לי הרופא דע לך כי חזי רופא גס לצדיוס ויש לי תרופות לשונור בהם צדי חדם על הדרכים ונוזקים וחונקים ואחת סוחר ולריך אחת לנה התרופות וייעב צעירי הסוחר ונתן להרופא ונוון הרצה והרופא נתן לי הרפואות השונור וכושר הסוחר נקע לציחו לא פגע צו שום ונוק וגולן ומאנק והיה הסוחר דאג ונאיד על הנוון הרצה שנתן להרופא ויהי כאשר הגיע קרוב לציחו פגעו צו גזלנים וחונקים ורלו לשלול ונונו ולצו כל סחורו ונוונו ולסרגו ותיקף נתן צפיו הרפואות וכילל ונהם שלם גופו שלם צונונו ושנה אח"כ על הדבר נאוד ונה שלם נתן להרופא הרצה ונעות בהנס ועשה אח"כ סעודה גדולה ונשתה על הללת גופו ועל ונווס והמנשל ונון שצירך די לישראל כי לא נחש ציעקב ולא קסם הייט שהם נשונורים וון הנחש והקסם שלא זיקו להם והנה צוון הגלות חיינס ווכירים ישראל גנוב צרכת די יתברך שמו כי אונות העולם חיינס לריכי לרדפם לישראל ע"י נחשים וקסמים כי בלח"ה הם נשונעצדים תחת ידיהם חוננס לכשילאו ח"ה ונטיעצוד הגלות ולא יהא כח בלונות העולם לרדפם כי חס ע"י נחשים וקסמים והא דכתיב וחת רוח העוונתם אעצור וון הארץ דברו ונה צו"ח ונקרא ונלא הוא (זכריה ע"י) והיה כל הנותר וכל הגוים וגו' ועיין הד"ח ח"ה פרק ע"ז ועיין (פחחים ס"ח) בלע הנות בישראל וגו' ועכ"ה נאי עבדתייהו לכירוים וליוגים וכו' ונאצריה חיינא כאן צונחה שכינה וכו' ע"ש) חוננס לא יועילו צוה כי הש"י יתעלה שמו צרכם בצרכה כי לא נחש ציעקב

יצרא שהיא גונל חקדים ואונת אור אל יצרא שכונו סקר לרק אור יצרא שסוף עושה לדקות שלים אור אל יצרא דכולי קטעה ונה עשה הקצ"ה נעל אונת והסליכה לארץ הסיד ותשלך אונת ארלה אמרו מלאכי השרת לפני הקצ"ה רצון העולמים ונה אחת נצוה חכמים שלך עחיתונו של הקצ"ה אונת אור העלה אונת וון הארץ הסיד אונת וזין הלונח עכ"ל וכתב הידי ונה ז"ל וא"ח לונה לא השליך שלום לארץ וי"ל כיון שהשליך אונת לארץ ח"כ יהא נותר לטנות לפענוים הייכו נעמי דרכי שלום וצוה נוסף כח לשלום וצוה יפה כחה ולא קטרגה עכ"ל ולפי"ז אהרן שהיה ודה שלום ויתן כח לשלום נעמי הנחלקת לנה היה רודף שלום והיה נענה צוה כונה דברים צין חדם לחציו שהותר ודהו צכך אלל ונשה שהיה ודה אונת ואין לטנות צו ע"כ אחו צוודו (ספר ונחש ככאן כונה וכנה שירות ותיבות) תהלים אל חנו צאף עבדך וגו' יל"פ כי עיקר ונגותו של האדם בתפלתו לריך להיות רק לריך בצוה כידוע וכוונת האר"י ז"ל גס שנווילא הוא כנה גס בגופניות וכל נוקם עיקר ונגותו צוה שסוף ונחפלה על פרנסה וצנים וכדוונס יהיה רק לריך בצוה והנחת שיש לי גס בגופניות יהיה עפל אללו ונווילא צו חוננס לא כן פשוטי העם דעיקר ונגותם הוא רק לריך עלמס אלל לריך בצוה הוא עפל להם ונה ווכנה צסם חף הפירותו גס והוא לשון טפל ונה אור אל חנו צאף עבדך קרס הנקרא ורשהי וכאילו אור אל חנו ונחשתי להיות עבדך בלשון חף (עבדך כונו לעבדך) דפירותו גס שהוא לשון עפל אלל כל ונחשתי יהא לריך בצוה ונה אורו צנוחא (צרכות) כל הקובע ווקוס לתפלתו אלהי אצרהם בעצרו וכו' והקסה רבינו יונה ז"ל והוצא צמדרכי ונאי סבחים כולי האי ולא אמרו כן בשאר מלות ותינו דכוונתם ז"ל הייט שזה האדם מדקדק כל כך בצנות עד שאפילו גס זחה הנולד עושה שקובע ווקוס לתפלתו עכ"ל ולדברינו כיחא ונאוד וכונו שכחצתי צו"ח צסם הרב הלדוק וכו' די **דוב** ונעריטעויר ז"ל כי גי צרכות ראשונות ונהתפלה וגס גי אחרונות הם שצאו של ווקוס צ"ה אלל האונלעות הייט פרנסה ורפואה וכילל הם לרכיו והוא ווכנה צסם תפלתו ח"ה כל הקובע ווקוס לתפלתו לתפלתו דייקא הייט בתפלתו דהוא לרכיו ונהו בלונלעות הוא ג"כ קובע ווקוס צ"ה וכוונתו להקצ"ה שסוף ווקונו של עולם חזי אלהי אצרהם בעצרו ונה פירות גס ונה שאונתו ז"ל כל העושה תפלתו קצב תפלתו דייקא צוה שנתפלל על לרכיו וכוונתו הוא רק לריך עלמו או אין תפלתו תחתיים וכו' עכ"ל ותצל"ן לנה כיון דכוונתו אפילו בלרכיו לריך גוה הוא דונעת אמרם ז"ל כל הונחפלה